Ч. 283 Середа 20 грудня 1895 (1 січня 1896.) Рік V.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовов пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр

## Сойм краєвий.

**Бесіда Є. Експ. п. Маршалка.**

(Дальше).

Щоби вис. Соймови улекшити розпочате робіт, предкладає Видїл краєвий вже на нинїшнім засїданю всї свої справозданя як в справах законодавчих, так і адміністрацийних.

Що-до справи громадскої понавляє Видїл краєвий свій давнїйший проект нового закона громадского для міст і місточок, котрий єсть мов би продовженєм обовязуючого вже закона для 30 більших міст. Видїл краєвий думає, що проект той може причинити ся до успішного розвою міст і місточок а не пересуджує властивої реформи громадскої.

Справа реформи громадскої займає в найширшім того слова значіню всї поважні уми краю. Потреба основної реформи признає ся загально, хоч що-до єї засад панує доси навіть в громаді людий полїтично до себе зближених впрост суперечний погляд. Не думаю, щоби було потреба із сего місця вже нинї обговорювати засади будучої реформи громадскої, уважаю однакож за мій обовязок зазначити, що я уважав би лиш таку реформу громадску за відповідну, котра забезпечила би дїйстну, честну і енерґічну адміністрацию в громадї, і котра би для сповненя тої задачі сполучила в цілости адміністрацийнїй всїх жителїв сего краю.

Реформу таку уважаю за конечну з причин адміністрацийних, суспільних і полїтичних, а мушу консеквентно відраджувати все, що виглядало би лиш на реформу, а було би укріпленєм злого в трохи зміненїй формі, а могло би дїйству реформу відложити на занадто довгий час. Думаю дальше, що коли наслїдком всякої реформи громадскої мусить бути збільшене коштів адміністрациї громадскої, то мусимо длятого старати ся о сполучене тої реформи з залагодженєм справи коштів поручочного круга дїланя, за котре громадам належить ся від держави справедливе відшкодоване — наконець думаю, що в краю мусить бути приготовлений ґрунт для такої реформи закона громадского реформою кількох спеціяльних законів, котру, маю надію, що Сойм в найблизшім часї схоче перевести з тою самою провідною гадкою, з якою переведено иослїдну реформу законів шкільних.

О скілько то від мене зависить, буду старати ся, щоби Сойм, зібраний нинї перший раз не скінчив шестилїтя без переведеня реформи закона громадского.

Видїл краєвий буде уважати за свій обовязок предложити Соймови відповідні внесеня, а коли посол або громада послів мають безсумнївне право предкладати Соймови внесеня без надії, щоби їх Сойм ухвалив, то Видїл краєвий, коли має бути тим, чим єго Сойм завсїгди хотїв мати, то єсть, управою в справах, належачих до єго круга дїланя, одвічальним перед Соймом, то може і повинен проект о реформі громадскій предложити Соймови аж тогди, коли набере переконаня, що єсть в тім соймі більшість, котра підопре той проект.

На сю сесию соймову предкладає Видїл краєвий проект закона ловецкого, проект о правних відносинах учителїв народних, закон о шпиталях і проект закона конкуренцийного.

Реформа закона ловецкого, тілько разів вже відкладана і усувана з порядку дневного, буде, маю надію, ухвалена Соймом сеї сесиї, а буде ухвалена не лиш зі становища ловецтва, але й з узгляднення і для оборони інтересів рільничих, котрі часто стоять в надто разячій колізиї з інтересами ловецтва.

До закона конкуренцийного предкладає Видїл краєвий, відповідно до виразного порученя Сойму, лиш проект до зміни одного параґрафу, котрий то проект вис. Сойм мабуть схоче залагодити в звязи з проектом реформи закона конкуренцийного, який предложить вис. Правительство.

Закон шпитальний, котрий предкладаємо, змінений по мисли бажань комісиї давного сойму, а єсть конечний для управильненя правної основи шпиталїв провінціональних.

В справі реформи закона дорогового предкладає Видїл краєвий в наслїдок давнїйших поручень Сойму матеріяли. Видїл краєвий думає, що всякі чинности приготовляючі для реформи того закона вже довершено, і що дальші доходженя або розслїди не можуть вже осягнути нїякого результату. Пожаданим єсть длятого, щоби вис. Сойм зібрані матеріяли взяв під критику і перевів над ними дискусию, так, щоби Видїл краєвий вже на слїдуючій сесиї соймовій міг предложити проект, котрий би забезпечив удержане доріг і мостів у відповіднім станї, а усував піднесені против нинїшного закона жалї.

Видїл краєвий предкладає також внесене в справі орґанізациї кредиту селяньского, котрого потреби дадуть ся заспокоїти в загальних рамах інституций кредитових, істнуючих нинї, без потреби твореня нової невипробованої ще орґанізациї. Думаю, що як в тій так і в многих инших справах єсть річию Сойму а ще більше суспільности старати ся, щоби та

## Підофіцирскі ґузики.

*(Оповіданє з пруского воєнного житя. — Мілера-Розевельта.*

Так, так; підофіцирскі ґузики для ґренадиєра Шумана тепер так як би пропали.

Як раз приступив фельдвебель Куліке зі зморщеним чолом, ґрізно стягненими бровами, сторчачим як щітка вусом і блискучими очима до доводячого компанією капітана Ленґліха, випрямив ся як сьвічка, груди випяв наперед і підніс голову до гори а ударивши голосно запятками, витягнув з поміж другого і четвертого ґузика свого мундура знану всїм воякам компаниї записну книжку і почав глухим, грубим голосом складати рапорт.

Рапорт не був довгий, доносив, що в компаниї все добре, не лучило ся нїчого небезпечного, але ґренадиєр Шуман прийшов вчера вечером знов о цїлу годину пізнїйше по вибубненю, а не мав відпустки, а нинї рано явив ся до служби о цїлих пять минут пізнїйше. Він, фельдвебель, позваляє собі примітити, що Шуман за таку саму провину против касарняного порядку був вже два рази караний додатковою екзецирkою, сам п. капітан єго карали і оба рази загрожено єму острійшими карами, колиб се мало ще повторитись.

По тім рапорті фельдвебель значучо закректав і з вижиданєм глядїв в лице свого настоятеля.

На своє велике вдоволене побачив він дїйстно, що на чолї капітана Ленґліха громадять ся ґрізні хмари, а то рідко бувало, бо капітан був добросердечною, щирою і людяною людиною і не любив зле поводити ся з людьми. Якась диявольска утїха проявила ся на лици фельдвебля Куліке, як капітан Ленґліх надумавшись обернув ся поволи до компаниї і крикнув невдоволеним голосом:

— Ґренадиєр Шуман!

— Тут! — роздав ся голосний, кріпкий голос і стрункий та сильно збудований ґренадиєр помаширував як найкрасше після всїх приписів до капітана. Два кроки перед ним задержав ся і глядячи відважно на него дожидав, що скаже.

Шуман був гарний, інтелїґентний хлопець, з красним вусом, що надавав єго лицю вигляд якого завзятя і певности. В своїй військовій службі був найлїпший в компаниї і з тої причини мав в найблизшім часї авансувати на підофіцира.

Капітан Ленґліх був надто вояком, щоби на него не зробив впливу спосіб, в який до него приступив Шуман: свобідно випрямлений і з гордою поставою, а коли задержав ся, то земля задрожала на два метри довкола. Тож на превеликий свій жаль мусів фельдвебель Куліке бачити, як лице капітана злагіднїло, коли виновник станув перед ним. Відтак завязала ся мiж обома така розмова:

— Ви знов прийшли вчера за пізно без відпустки?

— Так, пане капітане!

— Скажіть менї, де ви були?

Шуман не відповів.

— Не чуєте? Хочу знати, де ви вчера були!

— Того я не можу сказати, пане капітане — відповів Шуман придавленим голосом.

В першій хвили стратив капітан Ленґліх мову, немов би не міг поймити, як можна в такий нечуваний спосіб відповідати, але відтак буря зірвала ся з подвійною силою.

— Поганий неотесо — то ви не встидаєте ся так безлично менї відповідати? Чоловіче, чи ти вже цїлком стратив розум. Як би ви були менї так безлично не відповіли, то й сим разом був би я на то через пальцї глядїв. Але тепер — і єго голос залунав мов грім — дістанете пять днїв арешту. Марш — простаку!

Шуман анї не моргнув оком в часї тої цїлої мови, тепер відвернув ся і помаширував на своє місце так само твердо як перше. Фельдвебель Куліке дивив ся за ним з насьмішкою.

— Велїть єго зараз завести до арешту — обернув ся капітан до фельдвебля.

— Слухаю, пане капітане; але чи не було би лїпше, якби Шуман був ще завтра при параді перед Є. Екселенцию командуючим ґенералом. Як є так є, а Шуман все таки найлїп-

орґанізация кредитова, котра вже нині істнує, розвивала ся і функціоновала відповідно, що треба єї радше окружити опікою в долині, підпорою і особистою чинною участию, в горі же забезпечити відповідний надзір і контролю, як роздроблювати сили для утвореня нової орґанізациї, котра в многих случаях ослабила би то, що есть, а була би сама також слабою.

Послідний сойм передав Видїлови краевому поручене предложити внесеня для часткової поправи биту учителїв народних, обмежаючи то поручене лиш до деяких катеґорий учителїв і в границях розмірно незначної суми. Видїл краєвий формулуючи відповідні внесеня, мусїв мати однак на оці цїль, для котрої попередний Сойм поправу биту учителїв уважав за конечну.

Цїлию тою було передовсїм поправою биту учителїв зарадити разячому їх бракови. Коли же із справозданя кр. Ради шкільної показало ся, що найбільший брак учителїв есть в клясї V. т. е. в школах сїльских однокласових, признав Видїл краевий за неможливе, бо до намїреної цїли не ведуче поліпшене биту учителїв в тих клясах, де брак учителїв менший, а поминене тої катеґориї т. е. кляси V., де брак учителїв найбільше дїймаючий.

Приймаючи внесеня Видїлу краевого, внс. Сойм не стане з певностию в суперечности з волею краю, котрий готов до жертв, коби лиш ті жертви осягнули намірену цїль. Край есть сьвідомий свого обовязку, який мае: доставити всїм громадам школи народні, а з вдоволенем треба сконстатувати, що давнїйше треба було школи накидати громадам, а нинї людність сїльска сама о них домагае ся. Факт то нинї безсумнївний, бо сконстатований численними жалобами на брак учителїв. Відносини фінансові краю не позваляють рішучо піти нинї дальше в справі поліпшеня биту учителїв, а то тим більше, що збільшене видатків в буджетї шкільнім вже без наміреного підвисшеня платнї дуже значне.

(Конець буде.)

---

*(2. засїдане з дня 30 грудня).*

По відчитаню петиций, котрих наспіло доси 45, повідомив Маршалок Палати, що наспіли до Сойму протести против виборів послів: Осуховского, Созаньского, Гаморака, Теодоровича, Михаловского і А. Скшиньского. Протести ті передав Маршалок Видїлови краевому.

Крім того наспіли до Видїлу краевого протести против виборів послів: Клеменсевича, Каратницкого, Борковского, Новаковского, Винничука, Стажиньского, д'Абанкурта, Коритовского, Чарторийского, З. Скшиньского, Рудрофа, Яворского, Поґоновского і Вісьневского. Загалом вплинуло 20 протестів.

Опісля відчитано інтерпеляцию пос. Крамарчика в справі побраня висшої належитости дирекцию скарбовою у Вадовицях і в справі увільненя спадщин до суми 500 зр. від належитостий податкових. — Пос. Стадницкий поставив внесене, щоби правительство вишукуючи нові жерела доходу не брало в рахубу підвисшеня податку спіритусового.

По сім приступлено до вибору секретарів, квесторів, ревідентів і поодиноких комісий. Вибрані:

Секретарями: Каратницкий, Незабитовский, Зд. Тарновский, Урбаньский.

Квесторами: Коритовский, С. Стадницкий, Торосевич, Вахнянин.

Ревідентами: Дата, Кл. Дідушицкий, Ґольдман, Мерунович, Небиловець, Ольпіньский, Рудроф, Семиґиньский, Стецкий, Шеліский, Вайґінґер, Заячківский.

До поодиноких комісий війшли між иншими: до буджетової Барвіньский і Заячківский, адміністрацийної Окуневский, шкільної Вахнянин, правничої Каратницкий, громадскої Кульчицкий, господарства краевого Новаковский, зелїзничої Небиловець, промислової Остапчук, гірничої Охримович, сїльскої Мандичевский, до санітарної нїхто, до петицийної Гаморак, Охримович, Окуневский, Винничук, до податкової Окуневский.

З порядку дневного наступило перше читане внесеня пос. Пініньского.

Пос. Пініньский мотивував свое внесене: „Взивае ся ц. к. правительство, щоби оно: 1. в як найкоротшім часї внесло в радї державній приречену вже міністром скарбу уставу, розширяючу постанови новелї о належитостях з дня 31 марта 1890 р. В. з. д. ч. 53 і щоби в тій уставі признало дальші полекші в належитостях від перенесеня власности селяньских ґрунтів і менших реальностий не лише на случай смерти, але також при чинностях правних межи живучими, о скілько продаючий і купуючий підпадають під поняте, означене в §. 1 наведеної новелї; — 2. щоби застановило ся близше над реформою поступованя спадкового, а також в звязи з тим над реформою цїлої інституциї нотарияту і щоби внесло проекти устав, маючі на оцї зменшене тягарів, сполучених з поступованем спадковим особенно в хосен властителїв менших посїлостий; — 3. щоби в найблизшім часї внесло в Радї державній новелю до устави карної, чи то для цїлої монархії, чи для королївства Галичини, заостряючи і розширяючи приписи против лихви, а в особенности підпадаюче під поняте каридостойної лихви вивисковане при викупованю селяньских ґрунтів". — Внесене відослано до комісиї правничої.

По сім зарядив Маршалок перерву засїданя на 20 мінут, в тій цїли, щоби поодинокі комісиї могли уконституувати ся.

---

# З руских товариств.

В Самборі відбули ся загальні збори філії „Просьвіти" при участи 44 членів. В неприсутности голови філії п. В. Слюзара відкрив збори п. Танчаковский довшою промовою, в котрій виказав потребу просьвіти і скуплюване людий около просьвітних товариств. На предсїдателя зборів вибрано о. Татомира з Черхави, а на секретаря покликано о. П. Погорецкого з Білини великої. Предсїдатель о. Татомир повідомив зібраних, що на збори не прибуде делеґат головного видїлу задля важної перешкоди; се принято до відомости.

П. Теодор Біленьский здав справу з дїяльности видїлу філії за рік 1894/5; зібрані приняли до відомости, а над піднесеною в справозданю точкою про читальні розвинула ся довша дискусия, в котрій забирали голос пп.: о. декан Козаневич, Михас, Танчаковский, о. Мельник, о. Погорецкий і Біленьский. Ухвалено, щоби новий видїл філії:

---

ще машерує в цїлій компанії, а що стоїть на флянку, то его годї заступити ким иншим, так що —

— Справдї так! Ваша правда! — перервав ему капітан — нехай завтра машерує. Ну, а позавтру піде собі під ключ.

— Слухаю, пане капітане!

Капітан Ленґліх пішов до дому, Кулїке записав собі до своєї книжочки приказ, а Шуман екзецирував.

Так, так, для него вже пропали підофіцирскі ґузики.

II.

— Добрий день, ґренадиери! — крикнув командуючий ґенерал Ексцеленция Ґрімміх наблизивши ся на другий день рано до уставленого в параді полку.

— Добрий день, ваша Ексцеленциє! — гукнуло в один голос майже тисяч хлопа і парада розпочала ся. По звичайних вправах мала відбути ся дефілляда.

Як під шнур витягнена, з очима свобідно на право зверненими до ґенерала, приближала ся перша компания — правдива радість для кождого вояцкого серця — вже підійшли ґренадиери на двайцять кроків до ґенерала, втім — піткнув ся нагле о кретовину перший вояк на правім крилї, іменно Шуман, і упав на землю. Однако добре вишколена компания не згубила кроку і напряму і машируе рівно і добре попри ґенерала, котрий приложивши руку до шелома поздоровив переходячу компанію і похвалив словами: „Дуже добре!"

А Шуман!

Ще заки друга компания вспіла надійти до него, зірвавсь він на ноги, а коли ґенерал обернув свое лице до другої компанії, побачив на свое величезне зачудоване, як Шуман вхопивши свій карабін на плече перемаширував по при него як сьвічка. Ще нїколи не маширував так Шуман.

Коли ґенерал прийшов до себе з свого зачудованя, розсьміяв ся на цїлий голос а з ним разом всї офіцири, що коло него стояли; відтак сбернув ся до свого ад'ютанта і сказав коротко:

— Притомний — подобає ся менї — цїкавий хлопець, не дасть ся застрашити — поговорити з ним!

Ад'ютант скочив на кони за Шуманом і привів его до ґенерала. Коли вже всї компанії передифілювали, відвернувсь ґенерал до ґренадиера.

— Називаете ся?

— Ґренадиер Шуман!

— Звідки?

— Берлинець, ваша ексцеленциє!

— Видко — машируете як дїдько, побачимо, — може станете підофіциром — ідіть!

III.

— А тобі що такою, чоловіче? — спитала пані капітанова Ленґліх свого мужа, коли він вертаючи з голодним жолудком з паради вступив до комнати. — Виглядаєш, немов би терпкого з'їв. Не пізнати по тобі, чи гніваєш ся, чи тобі що хибуе.

— Оно і менї самому так видае ся; я сам дїйстно не знаю, чи маю сьміяти ся чи плакати; мати такого вояка в компанії, як той Шуман.

Як раз в тій хвили війшла кухарка з тяжкою вазою зупи в руках до комнати.

— Шуман? — спитала капітанова — а то хто такий?

— Ог, один ґренадиер з моеї компанії.

Кухарка насторожила уши.

— Щож він такого зробив? — питала дальше жінка капітана.

— Погадай собі, нинї іменуе его ґенерал підофіциром, а я дав ему вчера пять днїв арешту, бо —

Грим! — Дзень! —

Капітан і капітанова підскочили як опарені. Серед комнати з заломленими руками, наполохана і блїда стояла кухарка, з сльозами в очах, на помості лежали в озері зупи побиті кусники дорогої вази.

Капітанова перша отямила ся і перша перервала зловіще мовчане:

— Бій ся Бога, Матильдо, а ти що знов наробила? Ах, моя красна ваза!

— Нехай лиш панї не гнївають ся; я вазу відкуплю, але тото з Шуманом —

Тепер прискочив до неї і капітан.

— А тебе що той Шуман обходить?

— Ох Боже, я направду не знаю, пане капітане, чи маю то сказати, бо....

— Ну то нехай-же грім трісне в тоту цїлу історию — кричав капітан. — Насамперед не хоче Шуман сказати, де сидїв так довго в недїлю і за той свій упір дістав пять днїв арешту, а тепер знов тота не хоче повісти, що єї Шуман обходить. Зараз менї говори, я приказую! — Ну буде що з того?

— Ой, пане капітане, я радо би вам сказала, коби лише Шуман не мав кари, він справдї не винен тому.

— То кажи-ж вже раз!

— Отже так. Шуман то мій любко — тут Матильда почервенїла — і в недїлю був тут, а як хотїв іти о девятій до касарнї, я его не могла випустити з хати, бо пан капітан взяли з собою ключ і не вернули ще до дому з забави. І так мусїв він сидїти аж до дванайцятої, як пан капітан з панею прийшли. Так було.

Капітан стояв як осповпілий, відтак розсьміяв ся на цїле горло і сказав жартуючи до дївчини:

— Нехайже то буде остатний раз, бо инакше кара его не мине.

---

1) заняв ся устроюванем відчитів по читальнях, і то, аби відчити держано не лиш по тих громадах, де є читальні, але також по инших громадах, де єсть власний громадский будинок; 2) щоби закладано читальні лише в тих громадах, де є власний громадский будинок, а при читальни конечно закладати крамниці, шпихлїрі і каси позичкові.

Вибрані до комісиї контрольної пп.: о. Несторович і Михас провірили рахунки і знайшли в належитім порядку.

До нового виділу вибрано пп. Танчаковского, В. Слюзаря, Захарясевича, Т. Біленьского, Івана Селецкого, Гриневецкого, Вас. Пласкача, Григ. Сенькуся, о. Мельника і Ів. Новосільского з Білини.

З дискусиї над крамницями заложеними при читальнях вийшло, що відчуває ся недостаток людий до веденя крамниць; особливо показало ся то в крамницях в Морозовичах і Берегах. Справу сю полишено ново-вибраному виділови до полагодженя в порозуміню з „Народною Торговлею“. Піднесено також бажане зассмотрюваня крамниць в дешевші товари, а по можности також в товари блаватні.

Ухвалено оголосити, щоби члени вплачували вкладки членьскі в Самборі у касиера п. Захарясевича.

На тім закінчено збори а о. Погорецкий попращав зібраних заохотою до праці на поли просьвітнім і просьбою, щоби кождий з присутних членів на будуще придбав до товариства бодай по двох, трех нових членів.

По зборах уконституував ся ново вибраний виділ. Головою вибрано п. Танчаковского, заступником голови В. Слюзаря, секретарем Т. Біленьского, касиєром Захарясевича а контрольором Григория Сенькуся.

## Перегляд політичний.

На вчерашнім засіданю ческого сойму мотивував пос. Герольд поступоване Молодочехів супротив намістника ґр. Туна і сказав, що Чехи не мають до него довіря. Однакож коли-б були знали зміст его бесїди, не були би виходили в салї, бо він своєю промовою зробив жертву в своїх переконань. Молодочехи однакож не приймають тої жертви, бо она есть не щира. — Опісля ухвалено провізорию буджету.

В долїшно-австрийскім соймі викликали антисеміти на вчерашнім засіданю бурливі сцени виступаючи против намістника Кільмансеґґа і президента міністрів.

Канцлер німецкий кн. Гогенльоге конферував онеґди цїлу годину з міністром справ заграничних ґр. Голуховским.

---

Супротив всїляких поголосок, які розійшли ся в наслідок висланя султаном віцеадмірала Аріфа-паші до Петербурга з богатими дарунками до царя, доносить Pol. Corr., що султан сповняє лиш акт куртоазиї за прихильне становище Росиї в послїдних часах та хоче і на дальше забезпечити собі прихильність і симпатию Росиї.

# Новинки.

*Львів дня 31 грудня 1895*

— **Доповняючий вибір** одного члена Ради повітової в Перемишлянах з курий громад сїльских розписаний на день 31 січня 1896 р.

— **Збірник маршів австрийскої армії.** Наш Цісар Франц Йосиф знаний яко добрий музика; минувшого-року він приказав, щоби зібрати в архівах міністерства війни всї марші австрийскої армії. То діло скінчено тепер і видано збірник маршів; він складає ся з двох томів, з котрих перший вийшов сими днями. Збірник не буде продавати ся. Перший том збірник містить в собі 50 маршів, котрі всї відносять ся до минувшого століття. Збірник зачинає ся старим маршом, під звуками котрого 12-ий полк вийшов з Чехів, щоби йти против Росиї разом з француськими військами Наполеона.

— **Русини на наукових студиях.** Др. Ст. Днїстряньский, бувший член віденьскої „Січи“, пробуває яко стипендист міністерства просьвіти на специяльних студиях в Липску, де працює в семінарии приватного права проф. Штрогаля, як також економії національної проф. Мясковского. Минувший рік пробув кандидат в берлиньскім университеті. — Др. Михайло Зобків, б. голова „Січи“ тепер судия при висшім суді краєвім в Сараєві, пробував тепер довший час у Відни, де в бібліотеках працював над викінченем нових наукових праць з поля австрийского права цивільного.

— **П. Евгеній Гушалевич**, звістний наш співак-тенорист, тепер член опери німецкого театру в Празі, має бути в найкоротшім часї заанґажований до королївскої опери мадярскої в Будапешті. Співак має зразу співати свої партиї по італїяньски а по роцї по мадярски. Контракт звучить на десять лїт з 15 000 зр. річної ґажі і чотиро-місячною відпусткою.

— **Бальоном до північного бігуна.** Проект Андре'го, щоби при помочи бальона дістати ся до північного бігуна, зближає ся до здійсненя. Вступні роботи вже покінчені. Залогу будуть становити Андре яко начальник експедициї, метеорольоґ Нельс Екгольм і кандидат Стріндберґ з Штокгольму. В Темзе в Норвеґії буде уряджена стация 100 почтових голубів, з котрих будуть найлїпші по вишколеню взяті до бальона, щоби заносили відомости з подорожа до Европи. Дорога бальона є означена після імовірности за помочию мапи течій повітря. Температура в лїтї під бігуном не є так низька, щоби становила перешкоду. Найменьше певні суть обчисленя напрямів воздушних течій, бо відносини тисненя воздуха у висших сферах не є докладно знані.

— **Найбільший чоловік на сьвіті** явив ся недавно тому в редакциї париской ґазети „Фіґаро“. Він називає ся Вількінс, походить з Сан Павльов в державі Міннесота в Америцї і єсть високий на два метри і 45 цм.! Він хоче з своєї величини зробити „ґешефт“, бо хоче вступити до якогось театру особливостий. Найцікавійше, що Вількінс числить тепер лише 21 лїт, він має надію, що піде ще більше „в гору“.

— **Смерть від сили електричної.** У Франкфуртї над Меном, куди як звістно, спроваджують электрику аж з Лявфен над Некаром, отже аж на 24 миль далеко, забила сила електрична машиніста заведеня для електричного освітлюваня. Машиніст, Вальтер Зоммер так незручно порав ся коло машин, що ток електричний в силї 300 вольтів забив его в одній хвили на місци.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** подає до відомости, що з днем 1 січня 1896 р. отвирає ся пристанок зелїзниції „Рожанка“ положений в 59·4 кільометрі на шляху Стрий-Лавочне межи стациями Тулею і Славском, для руху особового і пакункового. Білєтя їзди будуть видавати ся в пристанку. Пакунки будуть прийmати ся за оплатою в тій стациї, де будуть відбирати ся. Поїзди особові ч. 1711, 1712, 1713 і 1714 будуть задержувати ся в пристанку Рожанка безусловно і будуть від'їзджати з того пристанку: поїзд ч. 1711 о год. 10 мін. 2 перед полуднем; поїзд ч. 1712 о год. 7 мін. 35 вечером, поїзд ч. 1713 о год. 12 мін. 4 в ночи і поїзд ч. 1714 о год. 3 мін. 49 рано.

— **Загадочна скринка.** Ще дня 30 жовтня наспіла з Тарнова до Кракова зелїзницею скриня, незаосмотрена ніякими знаками, котру для того, що єї не оплачено при надаваню, мали віддати тому, хто би єї відбирав і заплатив за єї перевіз. Коли-ж через довший час ніхто по скриню не приходив, а пошукуваня за тим, хто єї надав не довели до ніякого результату, наказала дирекция руху вислати скриню до Ряшева Старониви, щоби там публично єї продати. Коли скриню отворено, показало ся, що та на око без вартости скриня містить в собі всїлякі золоті і срібні предмети як: шпильки до краваток, брошки, ковтки, ланцушки з медальонами, бразелетки, виложені по части дорогим камінем, срібні ложки і ложочки, підставки до ножів, лїхтарі, сервіси і т. п. В виду так цїнних предметів здержано лїцитацию і о факті повідомлено краківску дирекцию поліциї.

## Телеграми.

**Будапешт** 31 грудня. Вчера прийшло в Штульвайсенбурґу до кровавої бійки межи уланами а гонведами, в котрій ранено 20 людий.

**Льондон** 31 грудня. Домашна війна в републицї Трансваль (в полудневій Африцї) готова вибухнути кождої хвилї.

**Константинополь** 31 грудня. Войска турецкі не заняли ще доси Цейтуна; Вірмени боронять ся завзято.

---

— **Книгарня наукового тов. ім. Шевченка** у Львові, улиця Академічна ч. 8. продає слїдуючі книжки: Вас. Чайченко. Під хмарним небом, поезиї часть І, 1 зр., Книга казок, поезиї часть II, 60 кр., Твори прозаїчні ч. І. 80 кр., ч. II. кр., ч. III. 80 кр. — Записки Товариства імени Шевченка ч. I, II, III, IV. по 1 зр.— Тарас Шевченко. „Кобзар“ 2 томи 4·50 зр., з пересилкою 5 зр. — Павло Граб. Збірник поезий ч. І. 20 кр., З чужого поля. Переклади 20 кр. — Іван Сурик. Твори, з московского 10 кр. — Олекс. Колесса. Шевченко і Міцкевич 1 зр. — Ґерінґ-Герасимович. Що то є ґосподарність 30 кр. — Шевченко з бандурою над Днїпром 25 кр. — Осип Маковей: Поезиї ч. І. 20 кр. — Михайло Старицкий. В темнаві драма 20 кр. — Юлий Верне. Подорож довкола землї 50 кр. — Молитвенник народний (фонетичний) 15 кр. — Марко Кропивницкий. Титарівна драма 20 кр. — Василь Щурат. Замітки до Чернця Шевченка 10 кр., Чернера република на Афонї 10 кр., Пісня про Роляндa 50 кр. — Школиченко, Між народ, повість 20 кр. — Митро Олелькович. Писаня українскі 10 кр. — Василь Кулик, Писання 10 кр.

---

### Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1895, після середно-европ год.

**Відходять до**

| | Поспішні | | | Особові | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Кракова | 8·40 | 2·50 | 11· | 4·55 | 10·25 | 6·45 | — |
| Підволочиск | — | 1·56 | 5·46 | — | 9·50 | 10·20 | — |
| Підвол. з Підзам. | — | 2·10 | 6· | — | 10·14 | 10·44 | — |
| Черновець | 6·15 | — | — | 10·30 | 2·40 | — | — |
| Черновець що понеділка | — | — | — | 10·35 | — | — | — |
| Стрия | — | — | — | 5·25 | 9·33 | — | 7·38 |
| Скольго і Стрия | — | — | — | — | — | 3·00 | — |
| Белзця | | | | 9·15 | 7·10 | | |

**Приходять з**

| | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Кракова | 1·22 | 5·10 | 8·40 | 7·00 | 9·06 | 9·00 | — |
| Підволочиск | 2·25 | 10·00 | — | 8·25 | 5·00 | — | — |
| Підвол. з Підзам. | 2·13 | 9·44 | — | 8·12 | 4·33 | — | — |
| Черновець | 9·50 | — | — | 1·32 | 7·37 | — | — |
| Черновець що понеділка | — | — | — | 6·17 | — | — | — |
| Стрия | — | — | — | 12·05 | 8·10 | 1·42 | — |
| Скольго і Стрия | — | — | — | 9·16 | — | — | — |
| Белзця | | | | 8·00 | 4·40 | | |

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 мінут від львівского: коли на зелїзници 12 год. на то львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

**Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.**

**Поїзд блискавичний до Львова 8·40 вечер, з Кракова 2·04 по полудни, з Відня 7·04 ран о.**

---

**За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.**

**Інсерати**
(„оповіщеня приватні") як для „Народної Часописи" так також для „Ґазету Львівскої" принимає лиш „Бюро Дневників" **ЛЮДВИКА ПЛЬОНА**, при улици Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиция місцева тих ґазет.







В друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.